

A ZSOLTÁROK KINCSEI

ZSOLTÁRFORDÍTÁS NYELVI-FILOLÓGIAI JEGYZETEKSEL

Sokéves szorgalmas, elmélyült, odaadó munka és nem utolsósorban imádság gyümölcse *Szabó Mária testvérünknek* ez a most ősszel a Szent István Társulat kiadásában megjelent (nagyalakú, 420 oldalas) könyve – mely az 1-41. zsoltárok fordítását, tudományos feldolgozását tartalmazza. A szerző a könyv Előszavában részletesen vall erről az alkotási folyamatáról, a szent szövegek iránti nagy alázattal.

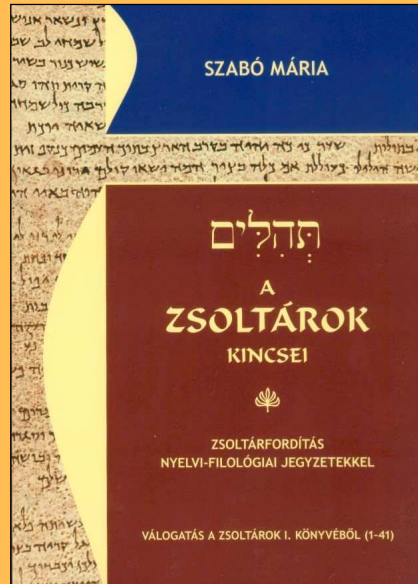
A hátsó borítón olvasható ajánlást idézzük:

A könyv a Zsoltároknak olyan fordítását nyújtja, amely lehetőség szerint pontosan, hűségesen követi az eredeti héber szöveget. Majd az egyes versekhez, szavakhoz kapcsolódó filológiai elemzés (felhasználva a régi görög, latin, arám fordításokat is) megpróbál felszínre hozni valamit a szöveg mélyén rejlő kincsekből, abból a végtelen, kimeríthetetlen gazdagságból, amelyet egyetlen fordítás sem képes tökéletesen közvetíteni.

Ennek során megismerkedhetünk számos bibliai fogalom, kifejezés eredeti értelmével, sokszor nemcsak az Ószövetség, hanem az Újszövetség tágabb összefüggésébe állítva. Olykor betekintheünk abba is, hogy az Újszövetség szerzői (vagy a korai Egyház) hogyan értelmezték egy-egy szót vagy zsoltárverset, és ennek fényében – a Szentlélek közreműködésével – hogyan tárul fel az Ószövetség szavainak új, teljes értelme.

A könyv nemcsak szakembereknek szól, hanem haszonnal forgathatják mindazok, akik a zsoltárokat imádkozva szeretnének mélyebbre hatolni azok szövegében. ...

A szerző a Szociális Testvérek Társaságának tagja. 20 éven át tanította a bibliai héber és görög nyelvet a Szegedi Hittudományi Főiskolán. Jelenleg a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola görögtanára.

Ugyancsak többéves munka eredményeként 2013-ban jelent meg (hittanároknak szánt segédanyagok kíséretében) az **Isten szeret engem! c. 5-7 éves gyerekeknek szánt kiadvány. Létrehozásában többen aktívan közreműködtek, köztük Vízvárdy Rita és Fecske Orsolya szociális testvérek.**

„... sokat segít egy értelmi sérült barát. Az a mód, ahogyan ők szeretnek minket, számomra nagyon közel áll ahhoz, ahogy Isten szeret minket. ... ha az életet feltétel nélküli értéként fogadjuk el, az avval a biztonsággal tölt el minket, hogy a teljesítmé-nyemtől, egészségemtől függetlenül értékes a személyem, az életem.” – mondja **Tiszai Luca testvér, Egyházunk kincsei ... vagy a világé? c. előadásában, melynek 2. részét lapunk 23-25. oldalán közöljük.**

Jobbra: Luca két barátjával. Balra: Mikulás-ünnepen munkatársakkal, Luca rénszarvas jelmezben.

Lapunk 33-34. oldalán olvasható – A SZÉPSÉG ÚTJA c. vatikáni dokumentum 2. részének ismertetése. A teremtés szépségéről szóló 1. rész után a hit által inspirált művészetekről szól a Kultúra Pápai Tanácsának dokumentuma – arról, hogy miként lehetnek a mai ember számára az evangélium továbbadásának és befogadásának hatékony eszközei a különböző művészeti alkotások. →

→ Érzékelhető napjainkban a keresztény művészet iránti érdeklődés újjáéledése – de még sok teendő van ezen a téren – állapítja meg a dokumentum. – És hála Istennek, magának a keresztény művészetnek az újjáéledése is, a mai ember „nyelvén”.

← Ladislav Záborsky festménye
Taizéi Madonna →

„VALÓRA VÁLT AZ ÁLMOM...”

Interjú Józsné Éltető Katalinnal

Sokgyerekes édesanya – gyógypedagógus – rajztanár –
– karitász-régióvezető – szociális testvér kültag

Lapunk előző számában már elkezdtek Éltető Katalin bemutatását (milyen beszédes a vezetékneve!) – gyengénlátó tanítványainak művei kapcsán. Ígéretünk szerint most közöljük a vele készült interjút is.

– Kezdjük a nagycsaláddal, hittel: otthonról hoztad a mintát?

Hány gyereket „álmodtál” fiatal lányként?

– Hálás vagyok az Úristennek, hogy hívó, az emberi, erkölcsi értékeket élő és közvetítő családban nőhettem fel. Szüleim mindmáig példaképek számomra. Négyen vagyunk testvérek, édesanyám komoly betegsége mellett is vállalt minket, pedig az orvosok próbálták lebeszélni. Édesapám nemzetközi hírű matematikus, de én ezt csak felnőtt koromban tudtam meg (addig csak azt tudtam, hogy konferenciákra utazik külföldre), mert sohasem hivatkozott arra, hogy fontosabb a munkája, mint mi. Sohasem dicsekedett az eredményeivel, szerényen éltünk, de értékesen. Jó volt a családban felnőni, szép gyerekkorunk volt. Nagyon nagy ajándék, hogy a szüleim még élnek, és az unokákkal is jó kapcsolatban vannak.

Négy gyermeket terveztünk, aztán – ahogy a férjem mondani szokta – mindig csak eggyel többet. Nekem ez nem ösztönös volt, megküzdöttem magammal. *Az életet ajándékozó Isten iránti szeretetből fogadtam el ajándékként a gyermekeimet*, és a férjem iránti szeretetből, mert ő annyira akarta. Megérte megküzdeni ezt a harcot! Nagyon gazdag az életem.

– **Gyógypedagógus és rajz-tanár – hogy jött össze ez a két szak – volt ilyen párosítás a főiskolán, vagy külön végezted el a kettőt?**

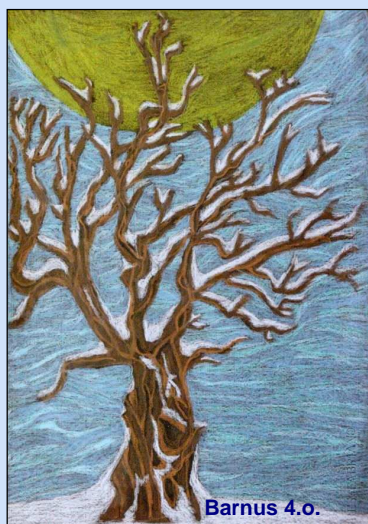
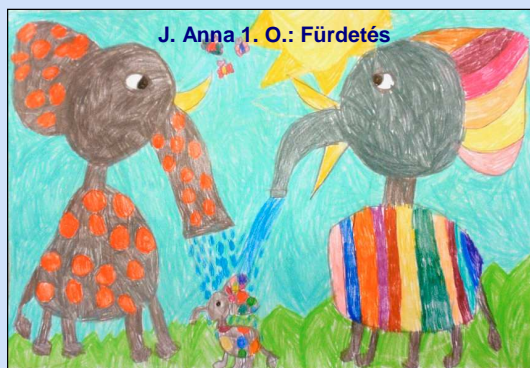
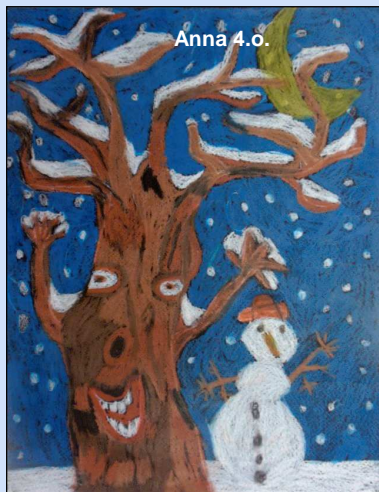
Miért vonzottak annyira a gyengénlátó gyerekek? Volt valami külön motivációd?

– Eredetileg gyógypedagógus vagyok, a rajz szakot később végeztem el. Kezdetből látássérült szakos akartam lenni (kevesen választották akkor ezt a szakot).

Folytatás a 21. oldalon!

Az 1. osztályos B. Lili alkotása

Gyengénlátó alsótagozatos gyerekek művei (ld. még lapunk előző számában)

